

PARAULES DE VIDA

Apòstols per als joves

Tots els anys, al voltant de la solemnitat de Sant Josep, se celebra en les nostres diòcesis el Dia del Seminari. En aquesta jornada preguem pels seminaristes que s'estan preparant per al sacerdoci (tres al nostre bisbat), i li demanem al Senyor que els joves cristians visquen amb la inquietud de descobrir la missió que Déu ha disposat per a ells i tinguen la generositat per respondre positivament a la seua crida.

El pròxim mes d'octubre se celebrarà l'assemblea del Sínode dels Bisbes sobre «Els joves, la fe i el discerniment vocacional». El tema triat pel papa Francesc és de gran importància per al moment actual de l'Església i per al seu futur. Avui ja no vivim una situació de cristianisme sociològic i ambiental. El clima que es respira en la nostra cultura no està impregnat per la fe. Quan açò ocorria els joves es casaven per l'Església i la crida al sacerdoci era quelcom viscut amb normalitat en els nostres pobles i en les famílies cristianes. Actualment, en canvi, la decisió de seguir a Jesús en el sacerdoci i, fins i tot, la decisió de contraure el sagrament del matrimoni per formar una família cristiana, són opcions personals, que no s'entenen més que des del desig de viure en amistat amb el Senyor.

Aquesta situació té conseqüències en la pastoral amb els joves, que ha de ser, abans de res, un acompanyament personal que els ajude a co-

nèixer al Senyor i a descobrir que el tresor més gran que poden trobar és el do de l'amistat amb Ell. Si són amics de Jesús no tindran por de plantejar-se la pregunta decisiva per a la seua vida: «Què vol Jesús de mi?». I descobriran que Ell els dona una fortalesa que no imaginaven per respondre-li amb generositat.

En l'Evangelí de sant Joan llegim que els dos primers deixebles de Jesús, el seguiren perquè Joan Baptista els ho indicà i els va convidar a què anaren amb Ell. Un d'eixos deixebles, ens diu l'evangelista, era Andreu (*Jn* 1,40). El Precursor va ser un «apòstol» per a Andreu. Aquest va trobar al seu germà Simó i li va dir: «Hem tro-

bat el Messies (que vol dir 'Ungit')». I el va portar on era Jesús» (*Jn* 1,40-41). Andreu va ser un apòstol per a Pere, perquè li va parlar de Crist i el va portar a Ell. L'endemà, Jesús va cridar a Felip, qui també li va dir al seu amic Natanael: «Hem trobat aquell de qui van escriure Moisès en els llibres de la llei, i també els profetes: és Jesús, fill de Josep, de Natzaret» (*Jn* 1,45). Per vèncer la incredulitat de Natanael li va dir: «Vine i ho veuràs» (*Jn* 1,46). Felip va ser l'apòstol de Bartomeu.

Els joves d'avui, per a viure la fe i descobrir la seua vocació necessiten experimentar que no estan sols en el seguiment de Crist, que hi ha

molts més que també són cristians. Sant Joan Pau II ho va intuir i va convocar les jornades mundials de la joventut. Però això no és prou: necessiten també que algú els convida personalment a seguir a Crist i els acompanye en el discerniment de la seua vocació, que siguin per a ells apòstols que els porten al Senyor. El papa Francesc ens ho ha recordat en convocar el pròxim Sínode dels Bisbes. Per tant, no tinguem por de parlar als joves de Crist i convidar-los a seguir-lo.

Amb la meua benedicció i afecte.

† **Enrique Benavent Vidal**
Bisbe de Tortosa

APUNTS PER A L'ANÀLISI

LES RAONS DE CREURE

Una religió dels sentits (II)

La festa és inherent a la fe. La festa no és evasió, ni fugida provisional del món. No és un ritual de l'oblit, una mena d'amnèsia per marxar del vall de llàgrimes que és aquest món. És, tot al contrari: celebració de l'existència, manifestació plena del goig d'existir en aquest món.

La festa transcendeix els límits que separen el món visible del que és invisible, a través del cant

coral, de la dansa i de l'embraguesa. És el ritual de l'excés, de la desmesura, el necessari contrapunt a la vida quotidiana. La festa no és una frivolitat, ni una opció per als més afortunats d'aquest món.

La festa juga un paper determinant en la vida humana. És índex de transcendència, promesa de redempció. Proporciona distensió, llibertat d'es-

perit. La rialla cristiana és la manifestació de la fe en la resurrecció.

És la celebració de què la mort ha estat definitivament vençuda, que no estem orientats inexorablement cap el no res, sinó cap a la Vida plena, cap a un Ara sense límits.

Francesc Torralba
Doctor en Teologia

PALABRAS DE VIDA

Apóstoles para los jóvenes

Todos los años, alrededor de la solemnidad de San José, se celebra en nuestras diócesis el Día del Seminario. En esta jornada oramos por los seminaristas que se están preparando para el sacerdocio (tres en nuestro obispado), y le pedimos al Señor que los jóvenes cristianos vivan con la inquietud de descubrir la misión que Dios ha dispuesto para ellos y tengan la generosidad para responder positivamente a su llamada.

El próximo mes de octubre se celebrará la asamblea del Sínodo de los Obispos sobre «Los jóvenes, la fe y el discernimiento vocacional». El tema elegido por el papa Francisco es de gran importancia para el momento actual de la Iglesia y para su futuro. Hoy ya no vivimos una situación de cristianismo sociológico y ambiental. El clima que se respira en nuestra cultura no está impregnado por la fe. Cuando esto ocurría los jóvenes se casaban por la Iglesia y la llamada al sacerdocio era algo vivido con normalidad en nuestros pueblos y en las familias cristianas. Actualmente, en cambio, la decisión de seguir a Jesús en el sacerdocio e incluso la decisión de contraer el sacramento del matrimonio para formar una familia cristiana, son opciones personales, que no se entienden más que desde el deseo de vivir en amistad con el Señor.

Esta situación tiene consecuencias en la pastoral con los jóvenes, que debe ser, ante todo, un acompañamiento personal que les ayude a conocer al Señor y a descubrir que el tesoro más grande que pueden encontrar es el don de la amistad con Él. Si son amigos de Jesús no tendrán miedo de plantearse la pregunta decisiva para su vida: «¿Qué quiere Jesús de mí?». Y descubrirán que Él les da una fortaleza que no imaginaban para responderle con generosidad.

En el Evangelio de san Juan leemos que los dos primeros discípulos de Jesús, le siguieron porque Juan Bautista se lo indicó y les invitó a que fueran con Él. Uno de esos discípulos, nos dice el evangelista, era Andrés (Jn 1,40). El Precursor fue un «apóstol» para Andrés. Este encontró a su hermano Simón y le dijo: «Hemos encontrado al Mesías (que significa Cristo)». Y lo llevó a Jesús» (Jn 1,40-41). Andrés fue un apóstol para Pedro, porque le habló de Cristo y lo llevó al Él. Al día siguiente, Jesús llamó a Felipe, quien a su vez le dijo a su amigo Natanael: «Aquel de quien escribieron Moisés en la ley y los profetas, lo hemos encontrado: Jesús, hijo de José, de Nazaret» (Jn 1,45). Para vencer la incredulidad de Natanael le dijo: «Ven y verás» (Jn 1,46). Felipe fue el apóstol de Bartolomé.

Los jóvenes de hoy, para vivir la fe y descubrir su vocación necesitan experimentar que no están solos en el seguimiento de Cristo, que hay muchos más que también son cristianos. San Juan Pablo II lo intuyó y convocó las jornadas mundiales de la juventud. Pero eso no basta: necesitan también que alguien les invite personalmente a seguir a Cristo y les acompañe en el discernimiento de su vocación, que sean para ellos apóstoles que los lleven al Señor. El papa Francisco nos lo ha recordado al convocar el próximo Sínodo de los Obispos. Por tanto, no tengamos miedo de hablar a los jóvenes de Cristo e invitarlos a seguirlo.

Con mi bendición y afecto.

† Enrique Benavent Vidal
Obispo de Tortosa

En el 25è aniversari de l'ordenació sacerdotal

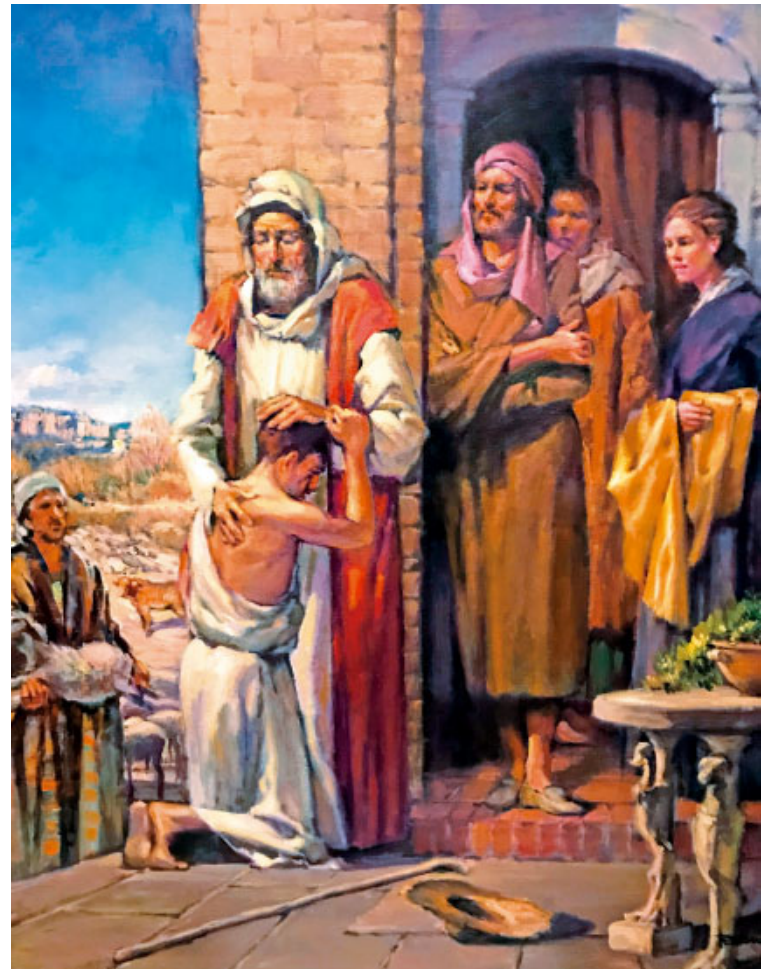
Me demanen del Seminari que escrigui unes línies amb motiu dels 25 anys d'ordenació sacerdotal. Dos sentiments estan molt vius en el meu cor: l'acció de gràcies i la petició de perdó.

L'acció de gràcies en primer lloc a Déu per la seva crida i per la seva fidelitat en mantenir-me en el seu servei i en el servei als germans. «Això és el meu cos. Aquesta és la meva sang. Jo t'absolc dels teus pecats». Entra en la història, per mitjà de la meva pobresa, quelcom que està per damunt de les nostres capacitats: la presència eficaç de la Resurrecció de Crist.

Agraïment a Maria, la Mare del Senyor i nostra, que sempre ha tingut en mi mostres concretes de mare i protectora.

Una acció de gràcies que s'estén als meus pares, a la meva parròquia, als mossens, a les religioses, als catequistes, als superiors i formadors del Seminari, i a tants que van ser mediadors del Senyor per a què la crida de Déu arribés en mi a donar fruit. L'acció de gràcies es concreta també en el col·legi diocesà, el temps d'estudis, les parròquies i el bisbat on la providència, per mitjà dels bisbes, m'ha enviat a desenvolupar el ministeri sacerdotal i que han seguit i són sosté, impuls i exigència per a ser de veritat sacerdot de Crist i servidor del Poble de Déu.

El segon sentiment és la petició de perdó. A Déu i als meus germans, per les vegades que no he estat transparència de Crist amb el meu ministeri, amb el meu servei, amb la meva paraula, amb la meva presència. És

cert: Déu sap «de quin fang ens va formar» i, com diu el papa Francesc, «el receptacle de la misericòrdia és la debilitat i el pecat de la persona humana». És aquesta pobresa la que el Senyor vol convertir en el seu millor aliat, si nosaltres el deixem.

Així, des d'aquesta perspectiva, que a mi encara me sem-

bla curta, i des d'aquests sentiments, demano que seguiu pregant per mi, per la meva fidelitat a Crist, a l'Església i a tots vosaltres. Si mil vegades nasqués, mil vegades escoltaria la veu del Senyor que em cridà al sacerdocí ministerial.

Victor-Manuel Cardona

Aquest any celebra les NOCES D'OR sacerdotals:

- Mn. Antonio Jurado Garcia

Celebren les NOCES DE PLATA de sacerdocí:

- Mn. Víctor-Manuel Cardona Eixarch
- Mn. Blas Ruiz López

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex: «No perdeu el temps emmascarant el vostre cor, ompliu la vostra vida de l'Esperit Sant!» (21 de gener).

@Pontifex: «Avui el Senyor et crida recórrer amb Ell la ciutat, la teva ciutat. Et crida a ser el seu deixeble missioner» (23 de gener).

@Pontifex: «La pregària que purifica, enforteix i il·lumina el camí és com el carburant del nostre viatge cap a la plena unitat dels cristians» (23 de gener).

@Pontifex: «L'antídot més eficaç contra el virus de la falsedat és deixar-se purificar per la veritat» (24 de gener).

Dia del Seminari

«Apòstols per als joves». Aquest és el lema d'aquest any per al Dia del Seminari. Ens recorda, d'una banda, el Sínode de Bisbes que tindrà lloc aquest any, on es tractarà el tema dels joves i del discerniment vocacional; i de l'altra banda, també al nostre bisbat viurem aviat l'Aplec de l'Esperit, on centenars de joves mostraran que volen seguir el Crist.

Davant del món dels joves, i d'un món que ha de tornar a posar Déu al centre de la seva vida, veiem que el Senyor i l'Església tenen necessitat d'apòstols. Els seminaristes han donat un pas endavant en la crida que Déu els ha fet. Així ho estan fent tants i tants mossens que donen la seva vida en el ministeri que Déu els ha confiat. Però tenim necessitat que molts més joves estiguin disposats a lliurar la seva vida per a ser sacerdots, apòstols del Crist. Li demanem a Déu que ens ajudi a ser homes d'esperança, que ens ajudi a creure que seguirà cridant molts més joves com ho ha fet en nosaltres i en tants altres mossens que ens han precedit.

Us demanem des del Seminari que pregueu i col·laboreu, si us plau, en dues iniciatives:

1. En el Recés de Discerniment Vocacional per a joves dels dies 27 i 28 de març, que tindrà lloc al nostre Seminari Diocesà. Va adreçat a joves que busquen trobar-se amb el Senyor per a discernir la seva vocació.

2. *VocationGo* és una aplicació de mòbil on es mostren els grups de pregària; a més de la reunió mensual, s'assignarà un seminarista per a cada grup per tal d'acompanyar-lo des de l'oració. Si esteu interessats a formar un grup i entrar en el *VocationGo*, parleu amb el vostre mossèn de la parròquia i ens ho comuniqueu al Seminari (Mn. Javier Vilanova, t. 679 371 261).

Restem units i demanem a Déu pels nostres tres seminaristes: Christian, Santi i Matteo, que es preparen per al sacerdoci. Sou convidats a fer-ho cada setmana, els dijous de les 22 a les 23 h, a la cripta del Seminari, com ja ho fem des de fa 7 anys. El nostre presbiteri diocesà els necessita.

Que l'Esperit dels Apòstols ens guï sempre a tots, en especial, als nostres joves.

Mn. Javier Vilanova Pellissa
Rector del Seminari

Caminant cap al sacerdocí

enguany és el quart curs al Seminari. Això passa ràpid! Són uns anys fonamentals. D'ells, en bona part, depèn un repte que no és gens fàcil: respondre a la crida que Déu ens ha fet i preparar-nos per seguir-lo en el sacerdocí ministerial.

Personalment, intento viure totes les situacions i esdeveniments; intento escoltar les persones amb les qui comparteixo vida, o part del meu dia a dia; i, en definitiva, intento veure com una oportunitat tot allò que estic vivint.

El meu objectiu fonamental és intentar assemblar-me més a Jesús, a qui hauré de fer present amb el testimoni de la meua vida i, molt especialment, a través de l'Eucaristia, del sagrament de la misericòrdia, i dels altres sagraments que Déu ha regalat a l'Església per fer-se present als homes i dones del nostre temps i fer realitat el seu Regne enmig del nostre món.

Aprofito aquest espai per agrair immensament totes les pregàries amb les que tantíssima gent ens sosté; són les persones, desconegudes en gran part, que participen del nostre camí cap al sacerdocí perquè estimen l'Església i els seus futurs sacerdots. No podem oblidar que tota vocació sacerdotal és fruit de la resposta de Déu a la pregària incansable i confiada del nostre poble.

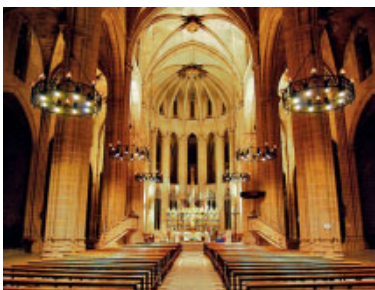
Gràcies de tot cor!

Santi Martínez

AGENDA

► **Divendres 23**, Catedral, a les 18.30 h, Missa aniversari de la mort de Mons. Manuel Moll i Salord.

► **Diumenge 25**, Catedral, a les 11.30 h, benedicció de les palmes a l'absis, seguidament, Missa. / A les 20 h, Processó de la Passió.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

19. □ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [2S 7,4-5a.12-14a.16 / Sl 88 / Rm 4,13.16-18.22 / Mt 1,16.18-21.24a (o bé: Lc 2,41-51a)]. Sant Josep, espòs de la Verge Maria, natzarè, patró de l'Església universal i dels agonitzants, i també dels fusters; sant Amanç o Amanci (s. VII), diaca romà i màrtir a Flandes.

20. ■ Dimarts [Nm 21,4-9 / Sl 101 / Jo 8,21-30]. Sant Ambrós de Siena, rel. dominicà; sant Martí de Dumio, bisbe; santa Fotina, mr. samaritana; santes Eufèmia i Alexandra, mrs.

21. ■ Dimecres [Dn 3,14-20.91-92.95 / Sl: Dn 3,52-56 / Jo 8,31-42]. Sant Filèmon o Filemó, mr. (287) a Egipte; santa Fabiola (†399), matrona romana.

22. ■ Dijous [Gn 17,3-9 / Sl 104 / Jo 8,51-59]. Sant Zacaries, papa (grec, 741-752); sant Octavià, mr. d'origen africà; sant Deogràcies (s. V), bisbe de Cartago; sant Benvingut (Bienvenido, †1282), bisbe; santa Lea (†384), rel. viuda romana.

23. ■ Divendres [Jr 20,10-13 / Sl 17 / Jo 10,31-42]. *Sant Feliu de Llobregat*: Sant Josep Oriol (1650-1702), prev. de Barcelona. Sant To-

ribi de Mogrovejo (†1606), bisbe de Lima.

24. ■ Dissabte [Ez 37,21-28 / Sl: Jr 31,10-13 / Jo 11,45-56]. Sant Agapit (†341), bisbe de Ravenna; sant Simó, nen mr.; santa Caterina de Suècia, verge, filla de santa Brígdida.

25. ■ Diumenge vinent, Diumenge de Rams (lit. hores: 2a setm.) [Abans de la processó: Mc 11,1-10 (o bé: Jo 12,12-16). *Missa*: Is 50,4-7 / Sl 21 / Fl 2,6-11 / Mc 14,1-15,47 (o més breu: Mc 15,1-39)]. Sant Ireneu, bisbe; sant Humbert, abat; santa Dula, mr.

Diumenge V de Quaresma (B)

▶ Lectura del llibre de Jeremies (Jr 31,31-34)

Vindran dies, diu l'oracle del Senyor, que pactaré amb el casal d'Israel i amb el casal de Judà una aliança nova. No serà com l'aliança que vaig pactar amb els seus pares el dia que els vaig donar la mà per fer-los sortir del país d'Egipte; aquella aliança, ells la van trencar, tot i que jo era el seu amo, diu l'oracle del Senyor. L'aliança que jo pactaré després d'aquells dies amb el casal d'Israel serà aquesta, diu l'oracle del Senyor: Posaré la meva llei en el seu interior, l'escriurà en els seus cors. Llavors jo seré el seu Déu, i ells seran el meu poble. No caldrà que s'instrueixin l'un a l'altre dient: «Coneixeu qui és el Senyor», perquè tots em coneixeran; del més petit al més gran, diu l'oracle del Senyor, ja que els perdonaré la culpa i no recordaré més el seu pecat.

▶ Salm responsorial (50)

R. *Déu meu, creeu en mi un cor ben pur.*

Compadriu-vos de mi, Déu meu, vós que estimeu tant; / vós que sou tan bo, esborreu les meves faltes; / renteu-me ben bé de les culpes, / purifiqueu-me dels pecats.

Déu meu, creeu en mi un cor ben pur, / feu renéixer en mi un esperit ferm. / No em llenceu de la vostra presència, / ni em prengueu el vostre esperit sant. R.

Torneu-me el goig de la vostra salvació, / que em sostingui un esperit magnànim. / Ensenyaré els vostres camins als pecadors, / i tornaran a vós els qui us han abandonat. R.

▶ Lectura de la carta als cristians hebreus (He 5,7-9)

Germans, Jesús, durant la seva vida mortal, s'adreçà a Déu, que el podia salvar de la mort, pregant-lo i suplicant-lo amb grans clams i amb llàgrimes. Déu l'escoltà per la seva submissió. Així, tot i que era el Fill, aprengué en els sofriments què és obeir, i un cop consagrat sacerdot es convertí en font de salvació eterna per a tots els qui se li sotmeten.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Joan

(Jn 12,20-33)

En aquell temps, alguns d'entre els grecs que havien pujat a Jerusalem per adorar Déu en ocasió de la festa, anaren a trobar Felip, que era de Bet-Saida de Galilea, i li pregaven: «Senyor, voldríem veure Jesús.» Felip anà a dir-ho a Andreu i tots dos ho digueren a Jesús. Jesús els respongué: «Ha arribat l'hora que el Fill de l'home serà glorificat. Us ho dic amb tota veritat: si el gra de blat, quan cau a terra, no mor, queda sol, però si mor, dona molt de fruit. Els qui estimen la seva pròpia vida la perden; els qui no l'estimen en aquest món, la guarden per a la vida eterna. Si algú es vol fer servidor meu, que em segueixi, i s'estarà on jo m'estic. El Pare honorarà els qui es fan servidors meus. En aquests moments em sento torbat. Què he de dir? Pare, salveu-me d'aquesta hora? No, és per arribar en aquesta hora, que jo he vingut. Pare, glorifiqueu el vostre nom.» Una veu va dir del cel estant: «Ja l'he glorificat, però encara el glorificaré.» La gent que ho sentí deia que havia estat un tro; d'altres deien que un àngel li havia parlat. Jesús els digué: «No és per mi que s'ha sentit aquesta veu, és per vosaltres. Ara és el moment que aquest món serà condemnat. Ara el sobirà d'aquest món serà expulsat, i jo, quan seré enlairat damunt la terra, atrauré tothom cap a mi.»

Deia això indicant com havia de ser la seva mort.

▶ Lectura del libro de Jeremías (Jer 31,31-34)

Ya llegan días —oráculo del Señor— en que haré con la casa de Israel y la casa de Judá una alianza nueva. No será una alianza que hice con sus padres, cuando los tomé de la mano para sacarlos de Egipto, pues quebrantaron mi alianza, aunque yo era su señor. Esta será la alianza que haré con ellos después de aquellos días —oráculo del Señor—: pondré mi ley en su interior y la escribiré en sus corazones; yo seré su Dios y ellos serán mi pueblo.

Ya no tendrán que ensañarse unos a otros diciendo: «¡Conoce al Señor!» pues todos me conocerán, desde el más pequeño al mayor —oráculo del Señor—, cuando perdone su culpa y no recuerde ya sus pecados.

▶ Salmo responsorial (50)

R. *Oh Dios, crea en mí un corazón puro.*

Misericordia, Dios mío, por tu bondad, / por tu inmensa compasión borra mi culpa; / lava del todo mi delicto, / limpia mi pecado. R.

Oh, Dios mío, crea en mí un corazón puro, / renuévame por dentro con espíritu firme. / No me arrojes lejos de tu rostro, / no me quites tu santo espíritu. R.

Devuélveme la alegría de tu salvación, / afiánzame con espíritu generoso. / Enseñaré a los malvados tus caminos, / los pecadores volverán a ti. R.

▶ Lectura de la carta a los hebreos (He 5,7-9)

Cristo, en los días de su vida mortal, a gritos y con lágrimas, presentó oraciones y súplicas al que podía salvarlo de la muerte, siendo escuchado por su piedad filial.

Y, aun siendo Hijo, aprendió, sufriendo, a obedecer. Y, llevado a la consumación, se convirtió, para todos los que lo obedecen, en autor de salvación eterna.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Juan

(Jn 12,20-33)

En aquel tiempo, entre los que habían venido a celebrar la fiesta había algunos griegos; estos, acercándose a Felipe, el de Betsaida de Galilea, le rogaban: «Señor, queremos ver a Jesús». Felipe fue a decírselo a Andrés; y Andrés y Felipe fueron a decírselo a Jesús. Jesús les contestó: «Ha llegado la hora de que sea glorificado el Hijo del hombre. En verdad, en verdad os digo: si el grano de trigo no cae en tierra y muere, queda infecundo; pero si muere, da mucho fruto. El que se ama a sí mismo, se pierde, y el que se aborrece a sí mismo en este mundo, se guardará para la vida eterna. El que quiera servirme, que me siga, y donde esté yo, allí también estará mi servidor; a quien me sirva, el Padre lo honrará. Ahora mi alma está agitada, y ¿qué diré? ¿Padre, líbrame de esta hora? Pero si por esto he venido, para esta hora: Padre, glorifica tu nombre». Entonces vino una voz del cielo: «Lo he glorificado y volveré a glorificarlo». La gente que estaba allí y lo oyó, decía que había sido un trueno; otros decían que le había hablado un ángel. Jesús tomó la palabra y dijo: «Esta voz no ha venido por mí, sino por vosotros. Ahora va a ser juzgado el mundo; ahora el príncipe de este mundo va a ser echado fuera. Y cuando yo sea elevado sobre la tierra, atraeré a todos hacia mí». Esto lo decía dando a entender la muerte de que iba a morir.

COMENTARI

Enlairat a la creu atrauré tothom cap a mi

El tema de la Nova Aliança emmarca Jr 30-33 amb oracles de salvació que veuen la deportació a Babilònia com l'execució no tant d'un càstig diví sinó d'un pla grandios del Déu misericordiós. El vocabulari és eloqüent: *canviar la sort, reedificar, plantar*.

Amb missatge que supera la restauració històrica, Jr 31 és el cim del missatge d'esperança. *L'Aliança amb els pares en sortir d'Egipte la van trencar ells: no Déu! Ara Déu vol pactar una Aliança nova amb el mateix objectiu: Jo seré el seu Déu i ells seran el meu Poble*.

La novetat és el caràcter interior i espiritual de la nova Aliança: *posaré la meva llei en el seu interior*. És la circumcisió de cor contraposada al Poble circumcidat en la carn però *incircumcís de cor* (Jr 9,25).

L'autor de la carta-homilia als hebreus, havent conclòs el tema de «Jesús, Gran Sacerdot digne de confiança», ara tracta la seva dimensió misericordiosa.

Amb el rerefons de l'episodi de Getsemaní, He presenta la vida i mort de Jesús com una pregària en què —submis del tot a la voluntat del Pare— *s'adreça a Déu que el podia salvar de la mort*. La gran afirmació és que *Déu l'escoltà per la seva submissió*.

Però també diu que *el Fill aprengué en el sofriment què és obeir*. Així, *un cop consagrat sacerdot, es convertí en font de salvació per a tots els qui se li sotmeten*.

Per la festa de Pasqua *uns grecs han pujat a Jerusalem per adorar Déu: són simpatitzants no-jueus de parla grega, atrets per la figura de Jesús; són testimonis de la fama que provoca la por del Sanedrí: Si el deixem continuar, tothom creurà en Ell* (Jn 11,48).

Voldríem veure Jesús: la petició arriba a través de Felip i Andreu, els únics Apòstols amb nom grec. Ignorem si el desig de *veure Jesús* és profund (com el d'Andreu i l'altre deixeble a Jn 1,35s) o simple curiositat del moment.

Ha arribat l'hora que el Fill de l'home serà glorificat: per Jn tant la Creu com la Resurrecció mostren la glòria de Déu. Per això anunciant la glòria, parla de la seva mort com a culminació de l'auto-donació total: *El gra de blat, quan cau a terra, si mor, dona molt de fruit*.

Amb l'atractiu de l'amor fins a l'extrem, *Jo quan seré enlairat damunt la terra, atrauré tothom cap a mi*.

Mn. José Luis Arín